د مونتي کرستو نواب

د الیگزاندر ډوما اثر

خلاصه: صفيه حليم

۲۰۱۰ م

د ۱۸۱۵ م کال په سر کی یوه بېړۍ د فرانسي د مارسېلز بندرته رانږدی شوه نو په دی کی سپاره زیات خلک، بره هغی غونډۍ لیدو ته ودریدل چي د سمندر په منځ کی لکه د یوی لوېٍ او توری بلاښکاریده. دا د ساحل سره دومره جوخته وه چي په اوبو کی یي لاره تنگه کړی وه. کله کله به بېړۍ له دی سره وجنگيدې او غرقي به شوې. دا غونډۍ بدمرغه نومیده اوپه بیړیو کی سپاروخلکو ددی په اړه ډول ډول کیسي جوړی کړی وې. خو نن دبېړۍ مشرډاډمن و چي داسی به څه نه پیښیږي، ځکه دده سره یو تکړه ځوان ایډمنډ ډانتي ددی چلونکې و او هغه وخت دده ترڅارنی لاندېږېږه [illegible] د بېړۍ ساحل ته ورسوله. بېړۍ به پسې [illegible] کی ولاړی وې او خلک او مالونه به يې ترې په وړو کشتیو کی ځمکی ته اوړل کیده.

Ketabton.com

کله چي وړی کشتۍ دی بېړۍ ته ورنږدې شوی نویولوړدنگ سړی د کپتان خوني ته سروربنکاره کړو او هلته ناست کس دده په لیدو ورته هرکلي ووېل، بیا یي تری وپوښتل چي دی ولي دومره خفه ښکارېدو. هغه کس چي ډانتي نومېدو،ورته ووېل چي د بار اوړونکي بېړۍ کپتان په لاره مړ شوی وخومالونه يي خوندي مارسېل ته رسولي و. ډانتي دبېړۍ څو کسانو ته امروکړو چي بادبان دی وتړي . هغه سړی دبېړۍ خاوند او لوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تجارموربل نومېدو اود ډانټې په خبره خوشاله معلومېدو. د بېړۍ محاسب ډېنگلر دا خبره خوښه نشوه چې تجار ورته دډانټې صیفتونه کول. موربل ډانټې ته ناره کړه چې له ده سره دی راشي نوهغه دبېړۍ لنگر د اچولو امر وکړو.

موربل د ډانټې نه پوښتنه وکړه چې دوي په لاره د "ایلبا" جزیرې کی ولې ایسارشوي و. ده ورته ووېل چې پخواني کپتان ده ته یو پاکټ (لفافه) ورکړی و چې هلته دی معزول شوي باچا ته وسپارل شي. ددی خبری په اوریدوموربل ورته نږدی شو او وې وېل، نو تا د باچا سره ولیدل ، ډانټې ووېل هو ، دی پخپله بېړۍ ته راغلو اوورسره یې خبری وکړی او هغه دده نه د بېړیو په اړه پوښتنې هم وکړې. موربل ورته ووېل چې ددی حال دی بل چا ته وونه واي. ډانټې د بندر د چارواکو سره لیدو ته ورغلو.

ډینگلر دموربل خوا ته راغی او ورته یې ووېل، ډانټې درله هغه لیک درکړوچې ستا پخواني کپتان ورله ورکړی و. موربل ووېل، که ده ته چا لیک ورکړی وي نو رابه کړي. د ډانټې په راتگ ډینگلرغلې شو.

موربل. اوس خو اوزگار شوې چې راسره د ماښام ډوډۍ وخورې.

ډانټې. زه معذرت غواړم، نن نشي کیدې، پلارمې له ډېرو ورځونه دی لیدلی او دی به راته په انتظار وي.

موربل. بی شکه، ته ډېر ښه زوي یې چې خپل پلاردی راضي ساتلې دې، خو یوبل کس به هم درته په انتظار وي. هغه ښکلې ملگری دی دری واری له ما نه پوښتنه کړی ده چې بېړۍ به کله راځي.

ډانټې. هغه می ملگری نه ده، زما چنغله ده.

موربل. ښه ښه نوردی نه ایساروم. تا راته بېړۍ او ددی مال خوندي راورسوو او په گټه کی به درله یو څه برخه درکړم چې پلار ته یې ورکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډانتې. نه صيب. زما پلارغريب سړی دی. هيڅ شي ته اړتيا نه لري. ما خپله وظيفه سرته رسولې ده او ددی په بدل کی مې درنه معاش اخستی دي.

مورېل. ته ډېرايمانداره کس يې. خو دا راته ووايه چې کپتان ايکلر دمرگ نه وړاندی درته زما لپاره يو ليک خو نه و درکړی؟

ډانتې. هغه مرحوم دومره ناروغه و چې د ليک ليکلو جوگه نه و. اوس که اجازه راکړئ چې زه يو څو ورځې له کاره رخصت واخلم.

موريل. واده لپاره؟

ډانتې. هو. لومړې واده کوم او بيا به پاريس ته ځم.

مورېل. ډېر ښه. هر څومره رخصت چې اخلې، واخله. دا مال به په يوه نيمه مياشت کی له بېړی ښکته کيږي، نو ترهغی اوزگار يې. خو يوه خبره ده چې شپږ اوونۍ وروسته ته به ددی بېړۍ دکپتان دنده پرغاړه اخلی.

ډانتې. کپتان او زه؟ دا خو زما لپاره د وياړخبره ده.

مورېل. که زه ددی بېړۍ خاوند وې نو اوس به می درله په اسنادوټاپه لگولې وې، خو زه يو شريک وال هم لرم او غواړم چې د هغه رضا واخلم.

ډانتې. زه ستاسو مننه څنگه وکړم؟ د خپل پلاراو د مرسيډيز له خوا هم درته مننه وايم چې په دی خبر به بی کچه خوشاله شي.

مورېل. ته با استعداد کس يې او ستا په شان خلک بايد لوړمقام ته ورسيږي.

ډانتې دمورېل په وړی کشتۍ کی کېناستو او د بندر په خلکو کی ورک شو. په بېړۍ کی ډينگلر د تجار سره کېناستو او هغه کرکه چې د ډانتې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

صیفت یې په زړه کی راټوکیدلې وه، په خوړو تورو یې د ډانتې غوږ کی لکه د ګبین توی کړل.

ډانتې د ښار له څو کوڅوپه تېرېدو یووړوکي کور مخ ته ودرېدو. ددی په یوه کوټه کی یې پلار اوسیدوچې هغه وخت بهرپه برنډه کی ولاړ و او ده ته یې شا وه. ډانتې خپل لاسونه تری تاو کړل او پلار یې په غیږ کی ونیولو. دی سمدلاسه پوهه شو چې پلاریې نورهم کمزوری شوی و. خو د زوې په لیدو دی خوشاله شو او دواړو خبرېپېلکړې. ډانتې دده د کوټې الماری پرانستی چې وګوري پلاریې څه ته اړتیا لري نو هلته د خواړولپاره یې څه ونه موندل. ده پلارمخ ته پیسې کیښودې چې اوس به ددوي حال ښه شي او دې به ورته یو خدمت ګار ونیسي چې ساتنه یې وکړي. خو پلار ورته ووېل چې دی هیڅ شي ته اړتیا نه لري. ددوي ګاونډې هم دده د غږ په اوریدو راښکاره شو اوپه میز ایښو پیسو ته یې د وکتل. د حال احوال اخستو نه وروسته ګاونډې ولاړو اوکله چې ډانتې د مرسیډیزلیدو ته روان شو نو ګاونډي یې د ډینګلر سره ولیدل. ورته یې ووېل چې د ډانتي له خبرو داسی ښکاري چې دی به ارو مرو دبېړۍ کپتان شي. ډینګلر په دی خبره نورهم خفه شو اوډانتې ته یې په زړه کی کینه زیاته شوه.

پیغله مرسیډیز د خپل کورپه باغ کی د ځنګلي ګلونو په راټولولو بوخته وه. له دی څو ګامه لیرې د لرګي په چوکۍ په تورو جامو کی یوښکلې ځوان ناست و چې کله نا کله به یې له دی سره خبره وکړه. دی ته یې ووېل، ګوره اوس هوا ښه شوی ده او د واده لپاره ښې ورځې دي.
مرسیډیز ورته په قهر ووېل، یو وارمی درته ووېل فرنانډ، چې زه له تا سره واده نه غواړم، زه درته د ورور په سترګه ګورم. دا خبره ولی بیا بیا کوې؟ فرنانډ ورته ووېل، ته خو خبره یې چې زمونږ په ټبر کی رواج دی چې پخپلو کی واده کوو. زه په پوځ کی یم او ښاي زه درته غریب ښکارم ځکه ته د یو شته من سړي په انتظار یې. مرسیډیز ورته ووېل، دا خبره نه ده. زه د بل چا سره مینه لرم او هغه له تا هم غریب دې. فرنانډ تری د هغه نوم وپوښتلو نو دې ووېل، زه د ایډمنډ ډانتې سره مینه لرم او د هغه سره به واده کووم. فرنانډ ورته ووېل،که ډانتې مړ شو نوبیا ؟ مرسیډیز

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووېل، بیا به دا هم مړه شي. په دی وخت کی ایډمنډ دانتې باغ ته راغلو نو مرسیډېز لکه د ګل وغوړېده خو فرنانډ د زخمي مار په شان ورته کتل. ډانتې د هغه په اړه وپوښتل نو مرسیډېزووېل، دی زما وروړفرناند دی. ډانتې د هغې لاس ونیولو، زه چې دلته راتلم نو خبر نه ووم چې دخپل دښمن سره به وینم. مرسیډېزموسکی شوه اوډاډ یې ورکړوچې فرنانډ دهغی تربور و او د دښمنۍ لپاره نه وراغلی."

څوشېبې وروسته فرنانډ د ښار په یوی کوڅه کی ناهیلې روان و چې یو چا ورباندی غږ وکړو. ده ولیدل چې د ډانتې ګاونډې د کپتان ډېنګلر سره د میخانې مخ ته ناست و، شراب یې څښل. دوي ورته د شرابو ست وکړو او له ځان سره یې کېنولو. په څو شېبو کی دوي دواړوفرنانډ ته د ډانتې په اړه لمسون وکړو. ډانتې او مرسیډېز د یو بل تر څنګ له هغې لاری تېر شول نو ډېنګلردوي ودرول او د واده په اړه یې پوښتنې وکړې. ډانتې ووېل چې نن به ټول انتظام وشي، په دوو ورځو کی به واده وکړي او په درېمه ورځ به پاریس ته روان شي.

دوي دواړه چې له سترګو پناه شول نوډېنګلرد فرنانډ نه پوښتنه وکړه چې مرسیډېز پری څومره ګرانه وه. هغه ورته ووېل چې ډېره، نو ده ووېل، "که زه ستا په ځای وې نو د ډانتې په خیټه کی به مې چاقو منډلی وې. "فرنانډ ورته ووېل، زه دا نشم کولی ځکه که ډانتې مړشو نومرسیډېز به هم ځان وژني. ډېنګلر په دی وخاندل، "ښځې دا واي خو هیڅوک ځان نه وژني." ده فرنانډ ته ښه ډېر شراب ورکړي و اود وخت په تېریدوهغه د شرابو په نشه نه پوهیدو چې څه واي.

ډېنګلرد میخانې یوخدمتګار نه کاغذ او قلم د روشناي سره راوغوښتل اوفرنانډ ته یې ووېل چې د خپل ګس لاس سره ورباندی ولیکي چې، ډانتې د ایلبا په جزیره کی د ایمپراتور نپولین سره لیدلي و او د هغه له خوا یو لیک پاریس ته اوړي. دی د هغه غندنه کوي او ثبوت یې دا دی چې که د ډانتې تالاشي وشي نوهغه لیک به پیدا کړي.

په بله ورځ د ښارپه یو هوټل کی دایډمنډ ډانتې اود مرسیډېز د واده میلمستیا جوړه وه. ددوي نږدې خپلوان او د ډانتې دبېړۍ ملګري ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلي و. موریل چې راورسیدو نوټولو لاسونه وپړکول. مرسیډیز نن له نورو ورځودېره ښکلې شوې وه او ډانتې ورته په کتلو نه مړیدو. ډینګلر، د ډانتې ګاونډي اود فرنانډسره جوخت ناست و خوفرنانډ ناارامه و.څو شیبې وروسته دده رنګ ژیړشو او خوا یې ګرځیده نو دمیلمستیا له خونې بهر ولاړو. د ډوډۍ نه وروستو ټول میلمانه راپاسېدل چې په کلیساکی د واده او د نکاح مراسمو ته ورشي، خو په دی وخت کی یو لوړغږ ټولو ته امر وکړو چې هرڅوک دی پخپل ځای کېني.

د هوټل په دروازه د پولیسو مشر ولاړ واو دده په لیدو موریل ورته ووېل، څه خبره ده؟

دپولیسو مشر ووېل چې ددوي ایډمنډ ډانتې پکارو. ټولو ډانتې ته وکتل نو دی راپاسېدو او وې وېل، زه ایډمنډ ډانتې یم. څه راته وایئ؟ دوي ورته جواز ورنکړو خو وې وېل چې معامله جدي وه او دی به تانې ته ورسره ځي. مرسیډیزبې هوشه شوه او ډانتې ورله اوبه ورکړی نودا هم هلته په کرسۍ یې کېنوله. هلته څو کسانو او موریل پولیس ته خواست وکړو چې ډانتې به په بله ورځ به درشي، نن یې واده دې خو دوي وونه منل . ډانتې ټولو ته تسلي ورکړه چې زربه بیرته راشي او څو ځوانانو دی ګاډي ته بدرګه کړو. مرسیډیز د واده په جامو کی کړکۍ ته ولاړه او په اوښلنو سترګو یې ورته په مخه ښه ووېل. ډانتې ورته له ګاډي په زوره ووېل، زه به ژربیرته راشم.

موریل د ډانتې د خلاصون لپاره پولیس ته ولاړوخوهغوي دده ضمانت ونه منلو . دی بیرته راغلونو په انتظار میلمنو ته ووېل چې په ډانتې د نپولین سره د اړیکوتورلګېلی دی او هیڅ امکان نشته چې دی به د واده لپاره راشي. د ډانتې د پلار ګاونډي ډینګلرته وکتل او وې وېل، دا ښه کار نه دی. زه به پولیسو ته هرڅه ووایم چې پرون موڅه وکړل. ډینګلر ورته ووېل، غلی شه که نه نوته او زه به هم پکی راګیر شو. فرنانډ د مرسیډیز لاس ونیولو او دا یې کورته بوتله.
د مارسېل یوی مانۍ په خونه کی ډانتې ناست و. دده په اړه یو لیک چې د لوی څارن وال په نوم وترلاسه شوی و. په دی کی لیکلي و چې ده نپولین ته یو لیک وړی او بل یې دده له خوا په پاریس کی چا ته راوړی و. نپولین

(c) ketabton.com: The Digital Library

معزول شوی او د ایلبا نومی ټاپو کی یې خپل ځان باچا اعلان کړی و.
قاضي نواب وېلفورټ نومېدواو دډانټې سره د خبرو لپاره تالار ته روان شو. په دروازه یې د پولیسودمشرنه پوښتنه وکړه چې دننه ناست کس په بحري ځواک کی خو نه و. پولیس ورته ووېل چې نه دی ډېر ځوان و، د نولسو یا شلو کالو. په دی وخت کی ښاغلې مورېل هم راغلو اوقاضي ته یې ووېل چې ایډمند بی ګناه و او دده کسانواشتباه کړی وه. قاضي ورته ووېل چې دی به پخپله وګوري. دننه دده په میز د کاغذونو ګېډۍ ایښې وه چې پکی د ایډمنډ ډانټې په اړه ټول ضروري معلومات لیکل شوي و. ډانټې د پوښتنو په ځواب کی ووېل چې ددوي بېړۍ د ایلبا ټاپو کی ایساره شوی وه او هلته دده کپتان نپولین ته یولیک ورکړی او بل لیک یې تری اخستی وچې د هغه له مړینې وروسته ده مارسېل ته راوړو. قاضي ورته ووېل، چې دی څوک دښمن لري نو وې وېل چې دی دومره معمولي کارنده دی چې څوک به ولې ورسره دښمني وکړي. بیا ددی خبری په ځواب کی چې پاریس ته ولې تلو، ده ووېل چې دببړۍ مړکپتان ورته یو لیک ورکړی و چې دا به هلته ووړي.
د هغه نه د لیک په اړه پوښتنه وشوه نو دا یې له جیب راویستلو. په دی د پاریس یوه پته لیکلې وه چې په ولوستلویې د قاضي پښې وریږدیدې. ده له ایډمنډ پوښتنه وکړه چې د کوم کس نوم چې په لیک لیکلې و ، دې یې پیژندلو نوده انکار وکړو. بیا یې پوښتنه وکړه چې بل چا ته دی د لیک په اړه وېلي دي. هغه ووېل چې هیڅوک نه و خبر. قاضي دده له لاسه لیک واخستو، بخارۍ ته ورننږدې شو او دا لیک یې په اور کی واچوو. ډانټې حیرانه پاته شو. قاضي ورته ووېل، په ما باور ولره او اوس هر څه راته ریښتیا ووایه چې ته د کوم سیاسي ډلې سره تړاو لرې؟ ډانټې ورته ووېل چې دی هیڅا سره تړاونه لري او غریب سړی دی. قاضي ورته ووېل چې دی به د یو څو ورځو لپاره بندي خانې ته وراستول کیږي خو لوز یې وکړو چې ډېر ژربه یې خوشې کړي.
ډانټې څو ورځې په بندي خانه کی په انتظارتېرې کړې او یوه شپه ورته امرووشو چې بهر په ګاډي کی دې کېني. دی په ارام ولاړو او کله چې اس ګاډی د بندرسره ودرېدونود خوشالۍ احساس یې وکړو. ښاي دې به خپلې بېړۍ ته ورشي. دی په وړی کشتۍ کی کښینول شو او ترډېره وخته په تیاره کی روان و. ده خپله بېړۍ له لیرې ولیده نو له محافظانو یې وپوښتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې چرته یې بیایي؟ هغوي ورته ووېل، ژر به خبرشي. له لیرې یې د مرسیډیز کورلیدو چې تراوسه هم د هغې د کوټې رڼا بله وه. ده د محافظانو مشرته زارۍ وکړې چې ورته ووایي چرته روان و. هغه ورته بدمرغه غونډۍ په نښه کړه چې ورباندې پخوانۍ بندي خانه جوړه وه. په دې کې به یوازې سیاسي بندیان ساتل کیده او ډانټې هک پک پاتې شو چې دې په کوم جرم هلته ورلیږل کیدو. محافظ ته یې ووېل، زه نه محاکمه شوی یم، نه راباندې جرم ثابت شوی دی، تاسود چا په امر ما بندي خانې ته ووړئ؟ نږدې وه چې ده په سمندرکې ټوپ کړی وې خو محافظ پرې پوهه شو. دده د سترګو په اشاره دوو کسانو راګیر کړواو د کشتۍ په فرش یې پړ مخې واچوو.

غونډۍ ته په رسیدو هغو دوو کسانو دی له کشتۍ راپورته کړو او په راښکلو یې بره بندي خانې ته ورسوو. نورکسان د ټوپکو سره بدرګه دده شاو خوا روان و. د دې بندي خانېدېوالونه لوړاود تیرو نه جوړ و. ډانټې ځوشبې په یوه کوټه کې وساتل شو او بیا یو کس راغلو چې دې خپلې خونې ته یوسي.

په دې خونه کې په زمکه پروړایښي و چې دده د ویده کیدو لپاره و. یو لوښي کې اوبه او یوه اوچه ډوډۍ یې ورته ورکړل او لویه اوسپنیزه دروازه یې ورپسې وتړله. ډانټې سهارد بندي خانې د مشر سره د لیدو غوښتنه وکړه. خو ورځې په میاشتو واوختې او هیچا له ده سره ونه لیدل. دی به په کوټه کې ټوله ورځ لکه د لیونو ګرځیدو او کله کله خو ډوډۍ هم تږې پاته وه. هغه محافظ چې په لومړۍ ورځ یې لیدلې و، کله کله به له ده پوښتل چې څه غواړي نو ده به د مشر سره د لیدو ووېل. هغه به ورته وېل چې دا امکان نه لري. خو که ده شرونکړو نو کیدیشي په یو څو میاشتو کې یې وویني.

ډانټې یوه ورځ ورته ووېل چې د څو پیسو په بدل کې دې مرسیډیز ته یو پیغام یوسي خو محافظ ورته ووېل چې که دې ونیول شو نو د نوکرۍ نه به یې وشړي. خو ډانټې تل هم دا غوښتنه کوله. یوه ورځ محافظ راغې او ورته یې ووېل چې نن به دمشر سره ووینې خو کله چې دې ورسره ولاړو نودوو کسانو ټینګ ونیولو اود بندي خانې په ته خانه کې یې واچولو چې پکې تکه توره تیاره وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بندي خان نه بهر مرسيډيز د قاضي کور ته ولاړه چې د ډانتې په اړه معلومات وکړي خوهغه ورته ووېل چې د هغه معامله دده له ګوتو وتلې وه.
د ډانتې د بندي کيدو امر د باچا له خوا شوی و، خو تر څو چې مورېل خبريدواو د نوی باچا دربار ته يې عرضي کوله، په پاريس کی د باچا تخت نسکوراوحکومت بدل شو. نپولين سل ورځې باچاهي وکړه او پخوانې باچا يو وارې بيا په تخت کېناستو.
د زندان په تياری خونی کی د ډانتې يونيم کال پورا شواو يو ځل مشر دده ليدو لپاره راغلو خو دده د پوښتنی ځواب ورسره نه و چې دی ولې بندي و؟ دده په خواست هغه يوې بلی خونې کی بند کړی شو. هغه اوس د خلاصيدو هيڅ هيله نه لرله او له ځان سره يې هوډ وکړو چې که خواړه پرېږدي نو ژربه له دی زندان ازاد شي. خوپه څو ورځو کی دی دومره کمزوري شو چې زيات وخت به د خوب په حال کی پروت و.
يوه شپه ددېوال نه وراخوا يو بل غږ يې واوريدو، داسی لکه چې څوک په تيرهدېوال وهي. ده فکروکړو چې موږکان يا بل ځناوربه وي. خو دا غږ تردريو ساعتونو اورېدو. دده هيله پيدا شوه چې ممکن يو بندي د تښتيدو لپاره هلې ځلې کوي او ارمان يې شو چې کاشکه ده ورسره مرسته کړی وې. خو بيا يې چرت ووهلو چې کيدې شي چارواکي په يوه خونه کی ماته شوې دروازه جوړوي.
په بله شپه هم دا غږ په يو ټاکلي وخت پيل شونو ايډمنډ يوه تيره راواخسته او خپلدېوال يې پرې دری واری وټکوو.ناڅاپه غږ بند شو. ده ترڅو ساعتو ورته غوږ ايښې و خو بيا يې هغه غږ نه اوريدو. ده سهار ډوډۍ وخوړه او د غږ د اوريدو په انتظار شو. دری ورځې هم داسی تېرې شوې. په څلورمه ورځ محافظ ورته ډوډۍ راوړه او ولاړو نو ده بيا ددېوال د ټکيدو غږ واورېدو. دده پورا باور و چې يوچا په دېوال کی سورې جوړوو. ده خپل کټ لهدېواله ليرې کړه او اخوا ديخوا يې وکتل چې يو شي سره دېوال وتوږي خوهيڅ ورسره نه و. ده د اوبو چيني جګ په زمکه وغورځوو او مات يې کړو. نوری ټوټې يې په خپل ځای پريښودې او يوه يې ددېوال نه د خاورې ويستلو لپاره وکاروله. خودېوال د تيرې جوړ و او د چيني په ټوټه يې څه نشو کړې. سهار ده خپله بستره ددېوال سره کړه او محافظ ته يې ووېل چې د اوبو څښلو پر وخت تری جګ مات شو. هغه ماتې ټوټې ليرې نکړی او بل جګ يې ورته راوړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډانتې په هغوماتو وړو ټوټو هره ورځ ددېوال سیمنټ توږل او په دریو ورځو کی یې یوه خښته رابرڅیره کړه. په څو ورځو کی دی د خښتې د خوځولو جوګه شو. په دی وخت کی هغه ددېوال نه وراخوا یو انساني غږ واوریدوچې له ده سره یې خبری کولې. دا سړې ایبي فاریه نومېدواو له ډانتې یې د نوم او د نورو پوښتنو نه وروسته ووېل.

ایبي. زه اته کاله کیږي چې په دی زندان کی یم. خو دا راته ووایه چې تادېوال په کوم ځاې کی توږلې دې؟

ډانتې. له زمکې سره او زما د کټ شا ته دی.

ایبي. ستا خونه کوم لوري ته خلاصیږي؟

ډانتې. دننه دهلیز کی چې مخ یې غولې ته دې.

ایبي. ما څومره لویه اشتباه وکړه. هغه څه چې ما پلان کړي و له هغې پینځلس میټربره مې دېوال سوري کړې دې. ما فکر کوو چې دا ستادېوال د زندان بهرنی دېوال دې.

ډانتې. په دی خو به ته د سمندر لوري ته تلې.

ایبي. هم دا مې غوښتل او که داسی شوې وې نو سمندر ته مې ټوپ وهلو او نږدې جزیروته مې ځان رسولې وې.

ډانتې. دومره لیری به دی لامبو وهلې شوی؟

ایبي. خداې به توان راکړی وې. خو ته اوس نوردېوال مه توږه.

په راتلونکو څو ورځو کی دی دواړو بندیانو هغه وخت ددېوال له سوري یو بل سره خبری کولې چې محافظان به تللي و. بیا یوه ورځ ایبي ددېوال خښتې لیرې کړې او دده خونې ته رادننه شو. ډانتې دده په لیدو دومره خوشاله شواودې یې کړکۍ ته بوتلو چې مخ یې ووینې. ایبي یو سپین ږیرې سړې و چې نرې نروچکې او وړوکې قد یې لرلو. هغه لومړې دېوال معاینه کړو چې ددی خښتې به څنګه بیرته اږدې چې محافظ پری شکمن نشي. ده ډانتې ته ووېل چې د تیږې د توږلو او د سوري د جوړولو لپاره یې ټول اوزار پخپله جوړ کړي و. د اوسپنې یوه ټوټه یې دکټ له لرګو نه بیل کړی او چاقو یې تری جوړکړی و.

ایبي فاریه د اطالیې اوسیدونکې ولوستې سړې او په څو ژبو کی یې خبری کولې شوې. ده ډانتې ته ووېل، زه هر وختې د خپل ځان د ښه کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره کارکووم. پخپلو کميسونو مې ليکنې کړې دي، ځان ته مې قلم او رنګ پيدا کړي دي. ډانتې ورته ووېل، رنګ دی څنګه جوړکړو؟ ده ووېل، "زما د خونې په يوګوټ کی پخوا يوه بخاري وه چې وروسته يې بنده کړه. ما وليدل چې د هغی سره د سکارو او د ايرو ټوټې وې. دا مې ميده کړل او په لړو اوبو کی می په ګډولو تری ښه رنګ جوړکړو." ډانتې ته يې ووېل، ته هم په دی زندان کی پخپل ځان کاروکړه. نوی کسب يا نوی هنر زده کړه.

په بله ورځ د محافظ د تلو نه وروستو، ډانتې د خپلې خونې له دېوال هم هغسې خښتې ليرې کړې چې ايبې فاريه ورته چل ښودلې و او دده خونې ته ولاړو. ايبې د وخت د معلومولو لپاه د لمر يوه وړانګه ورته په ګوته کړه چې دديوال په بيلا بيلو برخو راتاويده او په دی توګه ده په دېوال دساعت نښې کښلې وې. هغه بخاري چې پخوا بنده کړی شوی وه، ده پکی سورې کړې او هغه ټول شيان يې د خښتوشا ته پټ کړي و چې څو کالو راهيسې يې پرې دېوال توړلو. ده خپل کميسونه په وړو وړو برخو شلولي و او وربانديې د اطاليې تاريخ ليکلې و. ډانتې تری پوښتنه وکړه چې دومره کار به يوائې د ورځې په رڼا کی کولې شوې. ايبې ورته ووېل، "ما ځان له ډيوه هم جوړه کړې ده. کله چې دوي مونږ له غوښه راکوي، نو زه له هغې وازده بيله کړم او هغه د ډيوې د بلولو لپاره کاروم." دا چې ګوګړ يې له کومه کوو نو ايبې ووېل، ما دوي ته وېلي دي چې زه د څرمنې په ناروغۍ اخته يم او سلفر ته اړتيا لرم. دوي راته معمولي سلفرراکوي چې زه يې د اوربلولو لپاره کاروم. ډانتې چې څومره د ايبي خبری اوريدې د انساني زهن او استعداد په اړه يې معلومات هم زياتيدل.

بيا ايبې د ډانتې کيسه واورېده چې هغه په کومو حالاتو کی زندان ته راغلې و. دده خبرو د اورېدو نه وروستو يې ترې پوښتنه وکړه چې دده په ورکيدو ترټولو زياته ګټه به چا ته شوې وي. ډانتې چری په دی اړه سوچ نه و کړې. خو اوس يې ووېل، که دی نه و نو کپتاني به ډينګلر ته رسيدلې وې. بيا يې ورته د ليک په اړه ووېل چې لوی څارن وال ته چا ليکلې واو خط يې کوږ و. ايبې خپل قلم راواخستو او په ګس لاس يې يو څو توري په تيږه وليکل نو ډانتې حيرانه پاته شو. هغه ليک په هم دې خط ليکل شوې و. ايبې ترې د مرسيډيز په اړه وپوښتل چې ايا بل څوک داسی و چې له هغې سره يې واده غوښتو. ډانتې د فرنانډ نوم ياد کړو. خو ايا دا ليک به فرنانډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکلي وي نو ډانټې ووېل، "نه هغه به زه وژلې وې خو دا کار یې نشو کولی دومره ولوستې نه و." ایبې د نورو کسانو په اړه هم پوښتنې وکړې او د قاضي د لیک د سیزلو په خبره یې ورته ووېل، " ته ډېر ساده یې. په لیک چې کوم نوم لیکلې و هغه کس زه پیژنم چې ستا د قاضي پلاردی او د نپولین ملاتړیې کوو. قاضي لیک ددی لپاره وسیزلو چې پلار یې د بغاوت په تور ونه نیول شي، ددی په بدل کی یې ته تورن کړې او دلته یې راواستولې."
په هغه شپه ډانټې پخپل کټ ناارامه پروت و. له ده سره څومره خلکو دوکه کړی وه او دی تری هیڅ خبرنه شو. دده په زړه اور بل و او غوښتل یې چې له بنده ووځي اود ټولونه خپل بدل واخلي. په بله ورځ ده د ایبې سره خپل احساسات شریک کړل نو هغه ورته ووېل، "د وینو تویولو نه هیڅ نه جوړیږي. ته لومړی دا پلان جوړ کړه چې له دی زندان به څنګه ووځې؟" ډانټې ورته ووېل چې یوه ورځ به محافظ ونیسي، پړ به یې کړي او له خونې به ووځي. خو ایبې ورته ووېل، "بهربه نورمحافظان درته ولاړ وي او دوي به دې د نیولو سره مړکړي. که مړنه شو نو له دی نه هم قوي زندان کی به دې واچوي او تراوسه چې دې څه تر لاسه کړي دي، په اوبو به لاهو شي.
په دی دواړو بندیانو یو کال نورهم تېرشو او په ګده د تیښتې په پلان یې بیا غوروکړو. دوي ددېوالونو نقشه جوړه کړه او د سمندر لوري ته یې د لاری ویستلو کارپېل کړو. ډانټې د ایبې فاریه نه د اطالوي ژبې زدکړه اود علم او د پوهې رڼا ترلاسه کوله. دوي د لرګي اود ټوکر په ترلو یوه زینه هم جوړه کړی وه. خو یوه شپه ایبې فاریه سختې تبې ونیولو. ډانټې دده په وینا د کټ په بازو کی پټ د دارو یووړوکې بوتل ورته په خله کی وڅڅوو اوډېرناهیلې خپلې خونې ته راغلو. په راتلونکو څو ورځو کی یوډاکټر د ایبي علاج کوو. یوه ورځ ډانټې دده خونې ته ولاړو نو ایبې په کټ ناست و او ښه معلومېدو. ده د خپل توشک نه یو تاو شوی کاغذ او یوه قطب نما راویستل. بیا یې ورته ووېل چې دا د یوې خزانې نقشه ده چې د مونټې کرسټو په ټاپو کی پټه ایښې ده. ډانټې ورته د زوې په شان ایسېدو او په دی څو کلونو کی ده ورته څرګند کړل چې د باور وړاو نیک انسان و. بیا یې ده ته ووېل، په هغه حال کی چې زه له زندان تا سره یو ځاې ولاړ نشوم او ته ووتلې، نو دا خزانه به تر لاسه کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې ده ته د خزانې ټول تاریخ بیان کړواو دا چې ده پخپله هغه خزانه نه وه لیدلې خو ددی د شتو په اړه لرغونومتنونو کی لیکلي دي. خلک په دی خبره به وخاندي خو دا نقشه به تا ته لاره وښاي. ډانتې ددی ټاپو په موقعیت خبرو ځکه ددوي بحري بېړۍ څو وارې له دی ټاپوتېره شوی وه. ډانتې غوښتل چې نوری پوښتنې تری وکړي خو په دی وخت کی د محافظ د پښو ښکالو یې واوریده نو نقشه او قطب نما یې واخیستل او ددېوال د سوړې نه خپلې خونې ته راغلو.
په بله ورځ ایبې د ډانتې په لاسونو کی ساه ورکړه اودې خفه او ناهیلې خپلې خونې ته ولاړو. هلته تر ناوخته یې د خپل دېوال سره غوږ ایښې و چې د محافظانو غږ واوري چې دوي څه کول.
د زندان مشرمحافظانو ته امروکړو چې دده مړې دې په یوې بوجۍ کی بند کړي اونیمه شپه یې جنازه وکړی. څوشېبې وروسته یو چا د ایبې مړې له کټ لیري کړو اوبوجۍ کی یې واچوو. کله چې هلته خاموشي شوه نو دانتې چرت وهلو چې دی بیا یواځې شوی و. تردېره وخته ده د خپل ژوند او د ایبې د ژوند په اړه سوچونه کول او اخر یوی نتیجې ته ورسیدو. دی د ایبې خونې ته ولاړو او د هغه مړی یې له بوجۍ راوویستو. هغه یې خپلې خونې ته بوتلو او په کټ یې سملولو، څادر یې پری وغوړوو. کوټه یې هم هغسې پریښوده اوڅو شیان یې پخپلو جیبونو کی کیښودل. دی د سوړې له لارې د ایبې خونې ته ولاړو او په هغه بوجۍ کی یې ځان بند کړو چې د ایبې مړې پکی ایښې و. د شپې دولس بجې دوه محافظان د ایبې کوټې ته رادننه شول او بوجۍ یې راواخسته.
یو محافظ. څومره دروند دی. دی خوډېر سپین ږیرې او کمزوري ښکاریدو.
بل محافظ. خلک واي چې انسان څومره زړېږي نو هډوکي یې درنیږي.
یو. تا د بوجۍ سرتړلې دې؟
بل. له دی ځایه ولې دومره وزن یوسو؟ هلته نږدې به یې وتړو.
یو. ته ښه واې.
افسر. (د پښو په دربۍ) یوه رڼا راوړۍ چې بوجۍ وتړو.
بل. صیب ، دومره وزن به بس وي؟
افسر. هو دا بس دی. له پښو سره یې وتړۍ چې مخی سره په اوبو کی ډوب شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو. هوا ښه نه ده او څپې هم په زور دي.
بل. هو. ایبې به نن ښه لامبو ووهي. (ټول خاندي)

په څو شپېو کی ډانټې خپل ځان د محافظانو د لاس نه په هوا کی د پورته کیدواحساس وکړو او له خلي یې یوه کریکه ووتله. په سمندر کی د غورځیدوسره ده په لاس کی نیولې چاقو سره د بوجۍ سر پرانستې اود پښو وزن یې پریکړې و. پخوا له دی چې دی د اوبو تل ته ورغلی وې ، ده په اوبو کی لامبو ووهله. دی خبر و چې د سمندر په وړوټاپوانو کی په کوم یو خلک نه اوسیدل او هغې کی یو ته یې مخه کړه. د ازادۍ د احساس سره د هغه وجودنوی توان موندلی و. ده د یو ټاپو په غار کی لږه دمه وکړه او سرزوري څپو ته یې کتل.
دده نه لږ لیرې یوه وړه کشتۍ په طوفان کی چپه شوی وه اود خلکو چیغې یې اوریدې شوې. دده لپاره اوس دا فیصله کول و چې هم هلته په ټاپو کی پټ شي او که یوې لوې بېړۍ ته ځان ورسوي چې لیرې د مارسېل په ساحل یې لنګر اچولې و. په دواړو کی دده دنیول کیدو خطر و. که په ټاپو کی ایساریدو نو خبر نه و چې ژوندې به پاتې شي او که نه. د چپه شوې کشتۍ نه یو څو شیان دده په لوري راغلل چې د ملاح (ماښو) یوه خولۍ پکی وه. ده لاس وروړاندی کړو، دا خولۍ یې ونیوله او په سر یې کړه.
بیا د ماتې کشتۍ په یوه تخته یې ځان واچوو او ورو ورو هغه لوې بېړۍ ته ورنږدې شوچې د ساحل نه لیرې روانه وه.
اوس د سهار رڼا خپره وه ، دی راپاسیدو اوبېړۍ ته یې خپله خولۍ وخوځوله. د لوې بېړۍ نه دوه کسان په وړی کشتۍ کی ورته راغلل او دې یې له اوبو وویستلو. دی دومره ستړې و چې بې هوشه شو او چې سترګې یې وغړولې نو د لوې بېړۍ په عرشه پروت و او د زندان د ټاپو نه لیرې راوتلې و. ډانټې د دی اطالوي بیړۍ کپتان ته خپله کیسه تېره کړه چې دې د یو ټاپو اوسیدونکی و اوپه چپه شوي بېړۍ کی یې کارکوو. د ځان له هوسا کولو وروسته ده ووېل چې کولې شي چې ددوي لپاره کاروکړي.
کپتان ورته راضي شو نوده خپله ږیره او ویښته وخریل. د زندان د ټاپو په سر په شین اسمان سپین لوږې ښکاریدو چې د یوی توپې د ډز نه وروسته راپورته شوی و. دا د یو بندي د تیښتې اعلان و او دبېړۍ کپتان د ډانټې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ ته وکتل خو ده دشرابو جام دومره په باور څښلو چې دهغه پرې شک ونشو.
هغه بېړۍ یوه ورځ وروسته د مونټې کرسټو له ټاپوتېره شوه او ډانټې غوښتل چې د ایبې خزانه پکې ولټوي خو ده څوارلس کاله په زندان کې تېر کړي ونو انتظار او صبر یې عادت شوي و. کومې بېړۍ چې ده ته پناه ورکړې وه د قاچاق وړونکو وه او یوبندر کی وربا‌ندی ډزی وشوې چې ډانټې یې ټپي کړو. خو دی خوشاله و چې په زندان کی نه و. دوه نیمې میاشتې هم دغسی تېرې شوې او ډانټې په بېړۍ کی څو ملګري جوړکړل چې یو پکی جیکب نومېدو.
د خپل قرارداد د پای ته رسیدو نه وروسته کپتان ته یې خواست وکړو چې یوه کشتۍ دی ورله ورکړي چې دی د مونټې کرسټونومی ټاپو لیدل غواړي. دده سره یو څو کسان هم مله و. خو هغسی چې ایبې فاریه د خپلو معلوماتو له مخې ورته وېلي و، ډانټې په دی ټاپو کی داسی زړې کنډوالې ونه موندلې چې پکی د یوی خزانې درک شوې وي. ده پخپل ټوپک یوځنګلي اوزه وویشتله او جیکب ته یې ووېل چې د نورو ملګرو سره دا په اور وریت کړي ترڅو دې د ټول ټاپو جاج واخلي. دی په بره روان و او اخر د یوې غونډۍ په سر چې ورسیدو نو ښکته په ساحل ورته خپل ملګري د وړو وړو نانځکو په شان ښکاره شول. ده سوچ وکړو، چې څو میاشتې د مخه دده لپاره تر ټولو مهم شي، له بنده وتل و خو اوس د خزانې لټون ورته مهم و. انسان څومره ژرخپل بده ورځ هیره کړي، ددی اندازه ورته اوس وشوه.
ده د ټاپو هری تیږې ته کتل او چارچاپیره وګرځیدوخو هیڅ نښې یې ونه موندلې. دده ملګرو چې اوزه پخه کړه نو یو هواي ډز یې وکړوچې ډانټې رابښکته شي او له دوي سره ډوډۍ وخوري. دی ښکته په منډه روان وچې یو ځای یې پښه واوړیده او راپریوتو.
په مونټې کرسټو نومی ټاپو کی ډانټې په یوې ژوری کندی کی ټپي پروت واو دده ملګرونشوکولې چې راوېباسي. ده خپل ځان څو ګامه لیرې یوې تیږې ته رسولې و چې وربا‌ندی واښه ټوکیدلي و. دده ملګرې باید په هغه ماښام بیرته لوې بېړۍ ته تللي وې. نو یو څه خواړه او اوبه یې ورته پرېښودل او پخپله د ټاپو نه ولاړل. دوي کله چې کپتان ته ټول حال تېر کړو نو هغه ووېل، داسی ښکاري چې دډانټې پوښتۍ ماتې شوې دي. دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخپله په بلی کشتی کی کښیناستو او د ډانتي د ژغورلو لپاره ولاړوخو هغه د خوځولو نه و. ډانتي دوي ته مننه وکړه او وې ویل چې دی تکړه کس دی که ځان یې له کندې راویستلو نو بیا به یې ووینې.
بېړۍ یوه اوونۍ وروسته راګرځېده نو جیکب وویل ، زه به خپل ملګري سره پاته شم او دده ساتنه به وکړم. خو ډانتي ورته وویل دې هیڅوک له ځانه سره نه غواړي اوډېر ژربه پخپلو پښو ودریږي. کله چې دده ملګري ولاړل نو دې نیغ ودرېدو او خپل تبرسره یې د هغې تیږې شاوخوا توږل پیل کړل چې ده پری ډېره وهلې وه. هغه دا هڅ وهلې و چې ددی تیږې شا ته به څه وي نو ځکه د ټپې کېدو پلمه یې وکړه. د تیږې شا ته ده یوه لاره وموندله چې دننه یوغارته تللی وه. هم هلته یې د لرګي یو تابوت ولیدو چې پکی د سرو زرو سیکې، سیخونه او الماس او زمرد ایښي و. دا هغه خزانه وه چې په زندان کی ایبې فاریه ورته نښې ورکړې وې.
په شپږمه ورځ چې بېړۍ بیرته ټاپو ته راغله نو ډانتي دخپلو ملګرو په انتظار په ساحل پروت و او ټولو ته یې وویل چې دی اوس پخوا نه ښه و. دده له مخ داسی هیڅ نښې نه وې څرګندې چې ګوندې دده په لاس یوه لویه خزانه ورغلې وه. دی بېړۍ ته یوړل شو او په هغه ماښام چې یو بندر ته ورسېدل نودی بازارته ولاړو. هلته د نورو ملګرو نه بېل شو او یو زرګر ته یې څلوردانې واړه الماس وښودل. دی ویریدو چې دده په شان غریب ملاح سره دالماسو په لیدو به زرګر تری پوښتنې وکړي خو هغه هیڅ وونه ویل او دا یې تری په پینځه زره فرانک واخستل.
ډانتي څو ورځې د ارام کولو په پلمه هم هلته پاتې شو او جیکب ته یې وویل چې دده یو تره مړشوی دی چې په میراث کی یې ورته پیسې پریښې دي. په هغو پیسو ده یوه زړه بېړۍ واخیسته چې جیکب ورسره مرسته وکړه اوهغه یې مارسېل ته واستولو چې د کورنۍ او نورو کسانو په اړه ورته معلومات وکړي.
ده یوه بله بېړۍ هم واخسته چې پخپله یې چلوله او د مالونو د وړلو راوړلو کاریې پیل کړو. دا بېړۍ په هره پیره کی د مونټې کرسټو ټاپو سره به ارو مرو ودرېده. ډانتي به څو ساعته په دی ټاپو ځان له تېرول او ورو ورود خزانې ټول توکې یې راوویستل او په بېلا بېلو ښارونو کی یې خوندي کړل.
میاشت وروسته جیکب ورته دمارسېل خبرونه راوړي و. دده پلارمړ واو د مرسیډیز درک نه و. د خپل پلار په مړینې دې حیرانه نشو خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسيډيز په اړه نه پوهيدو چې هغه به چرته وي. څو ورځې وروسته دی پخپلې بېړۍ کی د مارسېل بندر ته ورسيدو او د ګمرک کسانو ته يې د انګلستان پاسپورټ ورښکاره کړوچې دده نوم نواب وېلموړپرۍ ليکلې و. په بندرکی دده ځينې شناخته کسان اوس هم په کار اخته و خو هيچا دی وونه پيژندلو.
ډانتې د خپل پلارکورته ولاړو چې اوس بل څوک پکی اوسيدل اوله خفګان يې په سترګو کی اوښکی راغلې. ده د پلار په کور کی څوشېبې تېرې کړی اود ګاونډي په اړه يې پوښتنه وکړه نو خبر شو چې هغه اوس په يو بل ښار کی سراې جوړکړی او هم هلته اوسيدو. ډانتې د هغه سراې درک معلوم کړو اوپه يو اس ورته روان شو.
د سراې خاوند د لوې دروازې نه بهر سړک ته کتل او د مشتريانو په انتظار و چې په اس سپوريو کس يې وليدو. هغه چې رانږدې او له اس ښکته شو نوده يې د لباس نه هڅ ووهلو چې ممکن يو پادري و. هغه ته د هرکلي نه وروسته ترې پوښتنه وکړه چې څه خدمت يې وکړي. پادري چې هوسا شو نو له ده يې پوښتنه وکړه چې څوارلس کاله پخوا يو کس د ايډمنډ ډانتې په نوم يې پيژندلو؟ د سراې خاوند ورته ووېل، هو هغه څنګه نه پيژنم، زما ملګری و. هغه مظلوم په يو جرم نيول شوی و او هم هلته په بندي خانه کی مړشو. پادري ووېل، "ډانتې چې مړ کيدو نو زه يې د کټ سره ولاړوم او وروستې دعاګانې مې ورسره وېلې. خو ده تر وروستيو شېبو هم دا وېل چې دی بې ګناه زندان ته اچول شوی و. ما ته يې يو الماس راکړوچې يو بوډا د خپل خدمت په بدل کی ده له ورکړی و. دا الماس پنځوس زره فرانک بيه لري اوما سره دی." دا يې ووېل او له خپل جيب يې يو ډبلې راويستلو چې پکی د الماس يوه ښکلې ګوته ايښې وه. پادري ووېل، " دا يې امانت راکړو چې خرڅ يې کړم او په مارسېل کی په پينځو کسانو يې وويشم چې يو پکی ته يې." سړی ورپړدېدو او رنګ يې والوتو. پادري ووېل، "هغه بل کس ډينګلر، دريم چې وېل يې دده رقيب فرناندو و. خود چنغلې نوم يې رانه هير شو." سراې والا په تلوسه ووېل، " مرسيډيز.مرسيډيز!"
پادري ووېل، " هو... هم دغه نوم يې راښودلی و. پينځم د هغه پلار و چې نن خبرشوم، مړ دی. غواړم ته راته ووايې چې هغه څنګه مړ شو." سراې والا په جوش ووېل، "ولې نه. زه د هغه ګاونډي ووم. خلکو وېل چې هغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوې له غمه مړشو او ډاکټر وېل چې کولمې یې خرابې وې خو ما لیدل چې هغه زوړسړې د ولوړې د لاسه مړ شی و." پادري ټکنې شو او وې وېل، "دا څنګه نړۍ ده چې یو بوډا ته ډوډۍ چا نشوه ورکولی. خوکه غواړې چې د الماس دوه برخی زه تا ته درکړم نو دا ووایه چې فرنانډ څه شو؟" سراي والا د ډانتې د نیول کیدو په اړه ورته ټوله کیسه تېره کړه او دا چې څنګه ډینګلرپه ګس لاس لیک ولیکلو او فرنانډ هغه لوی څارن وال ته ورواستوو. د مرسیډیزپه اړه یې ووېل چې تل به خپل خسر ته راتله او ورته یې ووېل چې له دی سره دی ولاړ شي خو هغه د زوې په انتظار و. موریل هم څو واری ددوي کورته راغلو او د ډانتې پلار یې له ځانه سره د اوړلو هڅه وکړه خو دې نه تلو.
پادري تری د موریل پوښتنه وکړه نو سرای والا ووېل، "هغه اوس یو خوارسړی دی، کاروبار کی یې تاوان وکړو، لور یې کویژده ده خو خسرګنی یې د غریب سړي لورنه غواړي. زوې یې په پوځ کی دې. په وروستي ځل دی د ډانتې پلارکورته ورغلی و او یو سوررنګ وریښمینه بټوه چې پیسې پکی وې ، هغه ته د ډوډۍ اخستو لپاره پریښوده. هغه بټوه اوس هم ما سره ده."
د پادري په پوښتنه هغه ووېل چې فرنانډ او ډینګلر په مزو کی دي. ډینګلر د موریل په واسطه د هسپانیې په یو بانک کی کارپیل کړو او د بانک د مشرلوریې واده کړه چې وروسته مړه شوه اوس یې بله ښځه کړی ده چې د باچا د یو مشاورلوروه. دی میلیونردې، د باچا دربار ته ځي راځي او اوس ورته نوابي خطاب هم ورکړی شوی دی. فرنانډ په پوځ کی جګړن واو د باچا د محافظانو په ډله کی و. یو جنرال چې د باچا مخالف و، دی ځان سره کړواو نصیب یې ښه و چې بل حکومت ورله ددی غداری په بدل کی درووند انعام او نوابي خطاب ورکړل. دی د ډینګلر ملګرې او اوس د نوي باچا پوځي مشاور دې. اوس د مورسرف نواب په نوم یادیږي او مرسیډیز یې میرمن ده. دوي یو زوې لري چې البرټ نومیږي.
پادري د الماسو ګوته د سراې خاوند ته ورکړه چې دا ستا شوه ځکه هغه نور کسان ددی حقدار نه ګڼي. بیا یې تری د هغې سری وریښمینې بټوې غوښتنه وکړه چې موریل دده پلار ته پریښې وه.
څو ورځې وروسته د مارسېل د ښار وال دفتر ته یوانګریزتجار ورغلو او هلته یې د موریل د شرکت پوښتنه وکړه چې له دوي سره یې کاروبار کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبرشو چې هغه شرکت دوه لکه فرانک پور وړی اودېوالي شوی و.
هغه تجارچې په اصل کی پخپله ډانتې و، ښار والۍ ته خواست وکړو چې دی هغه شرکت اخلي. کله چې له ده پوښتنه وشوه چې څومره کمیشن به اخلي نو ده ددفتر مشر ته ووېل، زه د پیسو په ځای یو څه معلومات غواړم.
مشر. کوم ډول معلومات مو پکار دي؟
تجار. تاسو د بندي خانو مشر هم یئ؟
مشر. هو صیب، له تېرو پینځلسو کالو مې دا دنده پر مخ بیولې ده.
تجار. تاسوزندان ته د تلونکو او د خوشې کیدونکو نومونه هم په دوسیه کی لیکئ؟
مشر. هو په دی کی مونږ د هر بندي په اړه معلومات لیکلي دي. تاسو د چا په اړه معلومات غواړئ؟
تجار. ما زدکړی په کور کی کړی دي اود اطالیې ایبي فاریه په نوم استاد راته راتلو. وروستو خبر شوم چې هغه بندي شوی و، که د هغه په اړه څه معلومات لرئ.
مشر. دا سړی زه ډېر ښه پیژنم. روغ لیونی و. څو میاشتی کیږي چې مړشو. دده له مړینې سره یوه ډېره عجیبه پیښه تړلې ده. یو بل بندي چې ډانتې نومېدو، دده خونې ته یې سورې کړی و او د ایبې په کفن کی یې ځان بند کړو. هغوي چې دا کفن په سمندر کی وغورځوو نو خبرشول چې د ایبې مړی وو دده په خونه کی پرت و.
تجار.ډېره عجیبه کیسه ده.
مشر. دا د زندان دوسیه ده او تاسو کولې شئ چې په ارام یې وګورئ، زه به په بله کوټه کی د موریل د شرکت اسناد تیارکړم.

په هغه دوسیه کی د ایبې فاریه پرځای ایډمنډ ډانتې خپله پانه پرانسته. هلته په ده لګېدلې توراو د موریل عرضي وه. په یو بل کاغذ د قاضي لیکنه وه . هغه د تورونو کاغذ رابېل او تاو کړو او وروغوندی یې خپل جیب ته کړو. ده د مورېل شرکت اسناد لاس لیک کړل او د ښار والۍ له دفتر ووتلو.
یو کس د ښارپه کاروباري مرکزکی د مورېل شرکت دفترته ورغلو او ځان یې ورته د یو کمپنۍ د استاځي په توګه معرفي کړو. دی د موریل دفتر ته یوړل شو چې اوس سپین ږیرې او پخپل میز د دوسیو په ګیډۍ یې کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوو. ده ته يې د کېپناستو ووېل او پوښتنه يې وکړه چې د څه لپاره راغلي و. استاځي ورته ووېل ستاسو د شرکت ټول پورزما شرکت له خوا پري شو او اوس دا اسناد ما سره دي چې له ښار والۍ نه مې راوړل. موريل سترۍ ښکاريدو او وې وېل،" زه خبر يم چې څه کم درې لکه فرانک راباندی دي خو متاسفانه مونږ سره اوس دومره پېسې نشته چې تاسو ته يې درکړو. زما يوه بېړۍ د کلکتې نه راتلونکی ده او د هغې د مال کتلونه وروسته ممکن تاسو ته دا پيسې درکړو." استاځي لا په ځواب کی څه نه و وېلي چې د موريل د دفتر نه بهرڅوک په منډه بره راوختل او دروازه يې پرا نسته. د موريل ځوانه لورجولي چې سترګي يې له اوښکو ډکې وې دننه راغله او پلارته يې خبر ورکړو چې د کلکتې نه راتلونکې بېړۍ په سمندرکی غرقه شوی وه.

د موريل په دفتر کی دبېړۍ د ډوبيدو په خبرمايوسي خپره شوه نو هغه انګريز تجارچې په اصل کی ډانتې و ورته د څلورو مياشتو نور وخت ورکړوچې خپل پورورته پريکړي. بيا يې د موريل لورجولي ته ووېل، يوه ورځ به ستا په نوم د سندباد له خوا يو ليک راشي. په هغې کی هرڅه چې ليکلي وي هم هغه وکړه. جينۍ ورسره لوزوکړو او دی له هغه دفتر ولاړو.

څلورمياشتې تېرې شوې او موريل ونکړې شو چې خپل پور ورکړي او نږدې وه چې ځان يې وژلې وې چې د هغه لورجولي يو ليک تر لاسه کړو. په هغې کی ورته د ټول پور لپاره پيسې ورکړی شوی وې. د موريل د لور واده لپاره ورته يو قيمتي الماس او يوه بېړۍ هم ورکړی وه. دا هرڅه د ډانتې له خوا وشول چې اوس د مونټې کرسټو نواب په نوم پيژندل کيدو. خو موريل خبر نشو چې مونټې کرسټو ورسره دومره زړه سوي ولې لرله.

په اوړي کی د پاريس د شته من ټبردوه ځوانان چې يو يکی البرټ نومېدو، د سيل لپاره روم ته په بېړۍ کی د مونټې کرسټوټاپوکی ښکار لپاره ايسار شول. هلته يوڅو کسانو ورته ووېل چې دا ځاې د يو نواب دی او دوي د هغه ميلمانه دي. په روم کی د مونټې کرسټو نواب ورته ښه ميلمستيا وکړه . دواړه ځوانان پوهه شول چې هغه ډېر شته من کس و. دوي د نواب سره ملګری شول او په يو ځاې کی هغه د څو بدمعاشانو نه دالبرټ ژوند وژغورلو. پاريس ته دبېرته تګ نه وړاندی البرټ نواب ته بلنه ورکړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوي کور ته دی راشي. دده په راتګ هغه ورته د ډوډۍ میلمستیا وکړه او مونټې کرسټو په ډېرکرو فر ولاړو. ددوي په کورکی د یوی ځوانې میرمنې انځور په لیدوهغه هیښ شو. ځوان ورته ووېل چې دا د هغه موروه خو نواب لپاره دا د مرسیډیز انځورو. ده خپل احساسات ښرګند نکړل خو ځوان ورته ترډېره وخته د مورخبری کولی. نواب مورسرف راغلو او له ده سره یې روغبړوکړو خو ډانټې یې وونه پیژندلو.
کله چې د البرټ مورراغله نو د نواب مونټې کرسټو په لیدو یې رنګ ژیړشو. خو خپل ځان قابو کړو اوده ته یې مننه وکړه چې د زوی ژوند یې ورته ژغورلې و. د مونټې کرسټو نواب اوس د پاریس په مرکز کی ځان له یوه مانۍ اخستې او د باچا دربار ته یې هم لاره پیدا کړی وه. د ډینګلر میرمنې د نواب مونټې کرسټو په اړه معلومات وکړل او خبره شوه چې دې د انګلستان اوسیدونکی وخو نوابي ورته په میراث کی نه وه پاتې. ددوي ټولو سره د نواب تګ راتګ پیل شول او په دربار کی یې هغه قاضي هم ولیدو چې دی یې زندان ته ورلیږلي و. ډینګلراوس د یو بانک مشر واو دده میرمنې د ونډو په بازا رکی ډېرې پیسې لګولې وې. مونټې کرسټو پخپلې سرمایې د بازارانډول وران کړو اوډینګلرخپلې میرمنې ته په قهرشو چې بې له دده پوښتنې یې سرمایه ضایع کړی وه.
اخوا د ډانټې د پلارګاونډي چې کوم الماس تر لاسه کړی و، ددی د خرڅولو لپاره یو زرګر ته ولاړو نو ورسره په بیه وران شو. د دواړو ناندرۍ په جنګ واوختې او ده زرګراو د هغه میرمنه ووژل. په ده جرم ثابت شو او زندان ته یې بوتلو. ډانټې دده مرستې ته ولاړو او له زندان یې ورته د تیښتې لاره ورویستله. خو ګاونډي بیا هم خپل ځان سم نکړو او د یو بل ملګري سره د مونټې کرسټو کور ته د غلا لپاره ورغلو. هلته د مال په سر یې خپل ملګري ووژلو او پخپله هم ټپي شو. په دی حالت کی ډانټې دهغه پادري یادونه وکړه چې الماس یې ورته ورکړی و. د الماس اخستل ده ته د ښه ژوند کولو یو بل چانس ورکړی و خو دی حریص و او په نتیجه کی یو پسې بل جرمونه وکړل. ددی وېنا سره هغه ورته خپل ځان ورڅرګند کړو چې دی په اصل کی ډانټې و. هغه وخت ګاونډي د خداې نه بخښنې غوښتلې او هم په هغه حال مړ شو.
فرنانډ مونډیګو چې اوس د نواب " مورسرف" په نوم پیژندل کیدو د خپلې غدارۍ خبره د ټولونه پټه کړی وه ان چې میرمنه او زوی یې هم خبرنه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو يوه ورځ دپاريس په يوی ورځپاڼي کی راپور خپورشوچې شل کاله پخوا د يونان يوه کلا د فرنانډ په محافظت کی وه، خوده په چل ول دا کلا د باچا مخالفانو ته تسليم کړی وه. د هغه کلا مشريې وژلې او دده لور يې لکه د مينځې په بازار کی خرڅه کړی وه. هغه جينۍ چې هيډي نوميده ددی ټولو کيسو شاهدي په محکمې کی ورکړی وه . په کومې ورځپاڼی کی چې دا خبرچاپ شو، هلته د البرټ يو ملګري "بوشامپ" هم کار کوو. دی د هغه دفتر ته ورغلو او ورځپاڼه يې ورښکاره کړه.

البرټ. زه غواړم چې ته سبا يو بيان چاپ کړی چې د يونان د کلا خبر غلط و.

بوشامپ. دا خبر تا پوری څه اړه لري؟

البرټ. فرنانډ زما د پلار نوم دی. په دی زما د پلار سپکاوې شوې دې.

بوشامپ. نو تا سره څه ثبوت شته چې ستا پلار کلا خپلو دښمنانو ته نه وه سپارلې؟ دا خو د پلټني وړخبردی. ښه ده ستاسو د کورنۍ له خوا دفاع به هم پکی ووشي.

البرټ. (په قهر) نه ددی خبرد پلټنو اونه يې دفاع ته اړتيا ده. زه درته وايم چې دا بيان دی سبا ته خپور شي که نه...

بوشامپ. که نه څه به وکړی؟ جنګ راسره کوې؟

البرټ.هو، هو ، جنګ به وکړم.

بوشامپ. ګوره، ګواښونه مه کوه. لومړی خو دا خبر ما نه دی چاپ کړی. بله دا چې ترڅو ددی په اړه چا خپل نظر نه وي راليږلې او يا چا په رسمي توګه ورځپاڼې ته خواست نه وي کړی، زه ستا خبره نشم منلی.

البرټ.سمه ده. نن ماښام خپل ملاتړې راواستوې چې زمونږ د جنګ ځاې وټاکي.

بوشامپ. ته خبره واوره، اې...ودريږه..(البرټ ځي)

څوورځې ورروستوبوشامپ د يونان سفر وکړو اوپه دی اړه يې معلومات راټول کړل. ده د البرټ سره وليدل او هغه ته يې څو اسناد وړاندی کړل چې پکی دده د پلار جرم ثابت شوی و. بوشامپ ورته وويل چې که دی چا ته غږ ونکړي نو هغه به دا راز چا ته نه څرګندوي چې پايله يې د مورسرف د کورنۍ په تباهۍ وه. البرټ ټول کاغذونه وسيزل او دواړوملګرو روغه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډینګلر د لور کوېژدنه د البرټ سره شوی وه خو په دی وخت کی یوبل نوابزاده چې "انډریه" نومېدو، د مونټې کرسټو له خوا دې کورنۍ ته وروپېژندل شو. ډېر ژرد ډینګلر لوردانډریه سره مینه پیدا شوه. ددی کوېژدنې ماتیدل د نواب مورسرف او ډینګلر کورنیولپاره د خواشینۍ سوب شو او ددواړویو بل سره ورانه شوه. ډینګلرد انډریه په اړه خوش بین و چې دې به له البرټ ښه زوم ورته ثابت شي. خومونټې کرسټو معلومات وکړل چې انډریه په اصل کی د قاضي وېلفونټ د دویمې میرمنې زوې و چې ده د بدنامۍ له ویرې مرګ ته پرېښې و. هغه ماشوم یو خدمت ګار وژغورلو او وروسته دی یو نواب خپل زوې په توګه لوې کړو. هغه خدمت ګارد مونټې کرسټو نواب سره ملازمت وکړو نو یوه ورځ یې ورته د هغه ماشوم اصلیت ورڅرګند کړو. خدمت ګار په یوه قضیه کی محکمې ته حاضر شو نو د قاضي په اړه یې ټول حال ووېلو. په نتیجه کی هری خوا د دده نوم بد شو. دقاضي میرمنه دومره ناهیلې شوه چې د خپل ځان وژلو نه وړاندې یې د کور ټولو غړو ته زهر ورکړل چې هیڅوک ددی بدنامۍ د زغملو لپاره ژوندی پاته نشي. قاضي چې دا خبر واوریدو نو جامې یې وشلولې اولیونې شو. خو مونټې کرسټو دده لوروېلینټاین وژغورله ځکه د موریل زوې "مېکس" له هغې سره مینه لرله. مېکس له دی خبر نه وخو په یوه پېښه کی ډانټې مورېل ته خپل ځان وروپېژندلو.

نواب مورسرف ته یو ورځ خبر ورسیدو چې د پاریس په ورځپاڼو کی دده دتېرژوند اود غدارۍ په اړه لیکنی شوې وې. هیډي نومې جینۍ په ده دعوا کړی وه چې ددی ژوند یې تباه کړی و. محکمې ورته امر وکړوچې خپل سپیناوۍ لپاره حاضر شي. مورسرف د بوشامپ په وېنا د "مونټې کرسټو" کور ته ورغلو چې له هغه غوښتنه وکړي، هیډي دی له محکمې لاس واخلي.

مونټې کرسټو د هیډي سرپرست و او هغه ته یې ډاډ ورکړوچې دې به یې پوهه کړي. خو هېډي له مورسرف لیدو ډده وکړه. البرټ د خپلې مور په خواشینۍ د مونټې کرسټو سره پخپله ولیدل او د ملګرتیا واسطه یې ورته ورکړه چې دده پلار دی له بدنامۍ وژغوري. مونټې کرسټو ورته انکاروکړونو البرټ هغه ته د جنګ لپاره ننګونه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هغو ورځو کی دا د فرانسی دود و چې د خپل ناموس لپاره به یو چا خپل حریف ته د جنگ ننگونه وکړه او په ټاکلي وخت او ځای به دواړو کسانو د یو یو ملگرې په ملتیا بل سره جنگ کولو. د وسلې غوره کول او د جنگ شرایط به ددوي ملو پخپلو کی فیصله کول. زیات وخت به په داسی جنگونو کی خلک مړه شول. البرټ چې مونټې کرسټو ته د خپل پلار د ناموس د ساتنې لپاره ننگونه وکړه نو دده ملگرې بوشامپ دده مله شو.
مونټې کرسټوموریل ته خواست وکړو چې خپل ورور دی ورسره مله کړي. د شپې مونټې کرسټود جنگ لپاره ځان تیار کړو اود خپلې طماچې معاینه یې کوله چې څوک په سالون کی راننوتل او د یوی میرمنې غږ راغو چې وېل یې "ایډمنډ...ودریږه، ته زما زوې نشی وژلې." مونټې کرسټو هک پک پخپل ځاېودرېدو. هغی میرمنې خپل تور څادر له مخ نه لری کړو نو د مرسیډیز سپین مخ ښکاره شو. مونټې کرسټو ورته ووېل، " مادام تا د چا نوم واخستو؟" هغه ورنږدې شوه او وې وېل، " ستا نوم، ایډمنډ ډانټې، وگوره زه مادام مورسرف نه یم. زه مرسیډیز یم." مونټې کرسټو ووېل، "په دی نوم میرمنه اوس مړه ده او زه بل څوک مرسیډیز نه پیژنم." مادام ورته نوره هم نږدې شوه نو په سترگو کی یې اوښکی وې. ورته یې ووېل، "ایډمنډ تا به بل څوک نه پیژني خو ما په لومړي ورځ وپیژندلې، ستا غږ هم هغه دی او زما لپاره ته اوس هم ایډمنډ ډانټې یې، نه چې د مونټې کرسټو نواب. زما د زوې ژوند مه اخله."
مونټې کرسټو ورته ووېل، "ستازوې راته د جنگ ننگونه کړی ده او د ټولو په وړاندې." مرسیډیز ووېل، "دی زمونږ د کورنۍ د رسوایي سوب تا گڼي ځکه یې داسی وکړل. فرناند تا ته کوم زیان رسولې و چې تا ورپسی راخستی ده. ددی لپاره چې ته بندي شوې او ده له ما سره واده وکړو؟" ایډمنډ ورته ووېل،" تا کله د خپل میړه نه پوښتنه وکړه چې زه ولې بندي شوم؟" مرسیډیز ووېل، "زه نه یم خبره. ولې بندي شوې؟" ایډمنډ ووېل، "ځکه چې فرناند زما پر ضد سازش وکړو اوزما په اړه د دروغو لیک یې څارنوال ته واستولو چې تا سره واده وکړي. ډینگلر ورته دا لیک ولیکلوچې ته یې ولوستلې شې."
هغه له جیبه یو تاو شوې کاغذ راویستلو او د مرسیډیزپه لاس یې کیښودو. مرسیډیز کاغذ پرانستو او وی ولوستو نو ایډمنډ ووېل، ته خبره یې چې ما څوارلس کاله د ټاپو په زندان کی تېرکړل، څوارلس کاله...او زما پلار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولوړې د لاسه او زما په غم کې مړ شو. مرسیډیز وریږدیده اوله خفګان هم هلته د هغه په پښو کې په زمکی کېناسته.
مرسیډیز ایډمنډ ته خواست وکړو چې دده د زوې سره دجنګ نه دی لاس واخلي. دی ورته واې چې جنګ به کیږي خو دده زوې به ژوندې پاتې کیږي او په بدل کی به دی خپل ځان قرباني کړي. ده خپل وصیت ولیکلو او د جنګ لپاره ټاکلي ځاې ته ورغلو. خو کله چې البرټ د خپل ملګري سره راغلو نود ایډمنډ نه یې بخښنه وغوښته ځکه ده ته موردخپل تېر ژوند ټول حال وېلي و.
په هغه ماښام مرسیډیز د زوې سره مشوره وکړه او ورته یې ووېل، زه اوس نورستا د خاین پلارسره ژوند کول نه غواړم. البرټ ته یې امر وکړو چې هغې ته یوه ګاډی راوغواړي چې له کوره ولاړه شي او پاتې ژوند د کلیسا په یوراهب خانې کی وکړي. هغې د تلو لپاره تکل کوو چې یو قاصد ورته د نواب مونټې کرسټو لیک راوړو. په دی کی لیکلي و چې شل کاله پخوا کله دې د واده لپاره له بېړې راغلو نو خپله ټوله ګټه چې څوسوه روپۍ کیدې، خپلې چنغلې ته د واده لګښتونوته ساتلی وی. هغه یې د پلار د کور په باغ کی اینځر د ونې لاندې په یو وړوکي بکس کی پټ کړل. په ایمانداری ګټلې دا پیسې اوس هم هلته ایښي دي او مرسیډیزکولې شی چې په هغو پیسو یو نوی ژوند وکړي. دا چې هغه څنګه خبر شوچې دا به د نواب مورسرف سره نوره نه پاته کیږي، نولیکلي یې وچې زه داډېره ښه پیژنم او باور می دې چې دا پیسې به واخلي چې په اصل کې هم ددی وې.
البرټ چې مور ته وکتل نو هغې ووېل، زه به دا پیسې واخلم او په راهب خانه کی به مې پکار شي.
ډانټې پخپل کورکی و چې یو خدمت ګار ورته د نواب مورسرف د راتلو ووېل. په هم هغه لوی سالون کی چې مرسیډیز ورسره لیدلي و، دی د مورسرف سره مخ شو. هغه تری د خپل زوي په اړه وپوښتل نو ډانټې ورته ووېل، ده له ما بخښنه وغوښته او ما پریښودو ځکه د پلار د ګناه بدل له زوې نشم اخستې. مورسرف چې دا واوریدل نو رنګ یې ژیړ شو.
ورته یې ووېل، "په دی حالت کی باید د هغه پلار تا سره جنګ وکړي ځکه ته زما دښمن یې. خوزه دی تر اوسه نه پیژنم چې ته څوک یې؟ دومره خبر یم چې زما له تا نفرت دی." ډانټې ووېل چې دی د مونټې کرسټو نواب نه بلکه ایډمنډ ډانټې و. مورسرف ورته داسی کتل لکه چې باوریې نه کیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د يو ژوندي سړي سره خبرې کوي. ډانتې ورته ووېل، "ما سره ستا د جرمونو څو شواهد اوس هم شته چې يوه پکې ستا د جنرالۍ د ګټلو په اړه دی، ښاغلي فرناند. خو ترټولو لوی ظلم تا د هغې معصومې جينۍ او ما سره کړی دې چې د واده په ورځ دی له يو بل نه بيل کړل.
مورسرف د يو مات شوی کس په څېر له هغه کوره ووتلو او پخپل ګاډي کې کېناستو. دخپل کور نه په لږ فاصله کې له ګاډي ښکته او په پښو روان شو. ده په تياره کې وليدل چې ميرمن او زوې يې د کراې په يو ګاډي کې کېناستل خو ځان يې ورته ښکاره نکړو. هغه ګاډې لا لوې سړک ته نه و رسيدلې چې د مورسرف په لوی ماڼۍ کې د طماچې يو ډز واوريدل شواو د يوی کړکۍ شيشه پرې ماته شوه. خدمت ګاران چې د نواب کوټې ته ولاړل نو ده طماچه په لاس د ژوند وروستۍ سلګۍ وهلې.
ډينګلرخپله ټوله سرمايه په وندو کې بايللې وه او د پيسو د تر لاسه کولو يوه لاره ورته دا ښکاره شوه چې د بانک دمشرپه توګه د خپلو اختياراتوناوړې ګټه واخلي. ده له بانک پيسې وويستلې او فکر يې دا وچې هر وختې ښې ډېرې پيسې يې وګټلی نوبانک کې به يې کيږدي. خو ده هغه پيسې هم وبايللې او له دی وېرې چې څوک پرې خبر نشي، مونټې کرسټو ته لاس وغځوو. هغه اوس خپل دښمن د وهلو لپاره يو پلان جوړکړو او کله چې يې ورسره وليدل نو ډاډ يې ورکړو چې دی په نورو ملکونو کې هم شرکتونه لري او کولې شي چې يو سند ورله ورکړی او بل ځاې نه پينځه ميلينه فرانک ترلاسه کړي.
دينګلر په پټه له پاريس لومړی بيلجيم ته وتښتيدو او بيا اطاليې ته ولاړو. د شرکت څانګې ته ورغلو او د نواب اسناد يې وربښکاره کړل چې د پېسود ورکړی په اړه و. هلته نه يې ټولی پيسې نغدی تر لاسه کړی اوډېر خوشاله بيرته روان شو. په لاره يو وړوکي سراې کې يې دمه وکړه او د سراې خاوند "پاپينو" نه يې د ډوډۍ په اړه وپوښتل.
پاپينو. تاسوچې خوړل غواړۍ راته فرمايش وکړۍ، هرڅه لرو. چرګ، مهې، د پسه کباب..
ډينګلر. نن شپه به مونږچرګ وخورو.
پاپينو. اې...هلکه..صيب ته چرګ راواخله.
ملازم. (ډوډ ۍ راوړي) صيب دا مو چرګ او دا دی چاقو او پنجه، څه د څښلو لپاره هم راوړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډينګلر. دا ميز مو څومره مردار دې، (چړه او پنجه رااخلي) خو خير زه وږې يم.
پاپينو. صيب، زمونږ اصول دې چې مشتري نه د ډوډئ خوړلونه وړاندې پيسې اخلو.
ډينګلر. عجيبه اصول دی. څومره پيسې کيږي؟
پيپينو. دا يو چرګ په پنځوس زره شو، او ډوډئ مولس زره. د شرابو پيسې به يو نيم لک شي.
ډينګلر. دا څه کيسه ده؟ د پيسې ارزښت مو لږ دې او که ما دوکه کوئ؟
پاپينو. صيب ، مونږ هم په دی بيه ډوډئ ورکوو، که تاسو پيسې نه لرئ نو بل ځاې ولاړ شئ.
ډينګلر. اوس په دی شپه کی به چرته ځم؟

په بله ورځ ډينګلر قصد وکړو چې له هغه سراې ووځي خو خبر شو چې سراې د غلو اډه وه او دی هلته لکه يرغمل ساتل شوی و. هغه ددوي له مشر سره د ليدو غوښتنه وکړه. مشر راغلو نو ورته يې ووېل چې که غواړي له دی بنده خلاص شي نو پينځه لکه فرانک تاوان به ورته ورکړي، ځکه دی خبر شوی و چې هغه له يو شرکت دا پيسې اخستې او ورسره وې. ډينګلرانکار وکړو او وې وېل چې که يو ميلين اخلي نو وربه کړي. د غلو د مشرپه امردی په يوه ته خانه کی بند کړی شو او په څلورمه ورځ د ولوږې له کبله دده وجود لکه د مړو ښکاريدو. د پيسو د تاوان يې دومره غم وکړو چې ټول ويښته يې سپين شول.
يوه شپه ده خداې ته زاری کولې او له ځان سره لګيا و چې که دومره پيسې ورسره نه وې نو اوس به په ازاده هوا کی يې ساه اخيستې شوه. په هغه شپه يې يوغږ واوريدو چې تری پوښتنه وکړه ايا دې پخپلو کړو پښيمانه و. ډينګلر په حيرانئ پوښتنه وکړه د څه پښيمانې؟ يو چا ورته ووېل، چې ده د پيسو په حرص کی د خپلو پرديو ټولو سره جفا کړی وه. ډينګلر ووېل، هو زه په خپلو کړو پښيمانه يم. ناڅاپه له دېوال يو سيورې دده مخ ته ودرېدو او خپل توره چپنه يې ليرې کړه.
دا مونټې کرسټو و چې ورته يې وېل، که داسی ده نوما ته بخښلې يې. د ډينګلر له خلې له ويرې يوه کړيکه راوتله او وې وېل، د مونټې کرسټو نوابه ته دلته څنګه؟ هغه ورته ووېل، " زه نواب نه يم، زه هغه څوک يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې تاسو راته سازش جوړکړو، تش دبېړۍ د کپتان کیدو لپاره. ستا په سازش، زما واده ونشو او څوارلس کاله مې په زندان کې تېر کړل، وګوره راته، زه ایډمنډ ډانتې یم. خوهغه څوک چې له تا سره په دې سازش کې مله و، ستا په څېرخوش بخته نه و. یو لیونې ګرځي او بل خپل ځان پخپله ووژلو. ما هغه پنځوس زره چې له بانک دی اخستې وې، ادا کړی او اوس ته له نوي سره خپل ژوند کولې شې." ډینګلر خپل مخ په لاسونو کې پټ کړو او چې اوښکې یې پاکې کړې نو وې لیدل چې مونټې کرسټو هلته نه و.

مونټې کرسټو د موریل سره ولیدل او ورته یې ووېل چې دی غواړي ټوله شته مني هم ده ته پرېږدي. خو ده ورته انکار وکړو. د موریل زوی مېکس چې تر هغې خبر نه و چې دده چنغله وېلنټاین ژوندې وه، له مونټې کرسټو د لیدو وروسته ده ته د خپل زړه حال واي. دا چې هغه د وېلینټاین سره څومره مینه لرله. مونټې کرسټو هغه یوې بېړۍ ته ورواستوو چې ورباندې وېلنټاین دده په انتظار وه. هغې ورته ټول حال تېر کړو چې څنګه مونټې کرسټو له مرګ وژغورله او په دې بېړۍ یې د خپلې کورنۍ ماتم وکړو. هغه هم د مونټې کرسټو له ژوند خبره شوی وه او میکس ته یې ووېل، زما پلار دده مجرم دی چې د خپلو کړو سزا یې ومونده.

د وروستې دندې د تر سره کولو لپاره مونټې کرسټو پاریس کې خپل کورته راغلونوهلته هېډي دده په انتظار وه. هغې ته یې ووېل چې دا د یو نواب لور وه اوکولې شي چې په قبرص کې خپل اباي ټاټوبي ته ولاړه شي ، هلته ددی نیکه تر اوسه ژوندی و. دا ځوانه وه او ددی لپاره یې دومره څه پخپلې شته منۍ کې پرېښې و چې دا په ارامه ژوند وکړی شي. ددی خبری په اوریدود هېډي رنګ وتښتیدو او مونټې کرسټو ته یې په ژړا ووېل، زما دا مال دولت نه دي پکار خوستا امر منل زما فرض دي اوهر څه چې ته واې هم هغسې به کیږي.

په هغه ماښام هېډي د وېلنټاین لیدو ته ورغله نوډېره دلګیره وه. کله چې هغې تری وپوښتل نو وې وېل، نواب مونټې کرسټوزه د خپل ژوند نه وشړلم. زه خپل وطن ته بېرته تګ نه غواړم ځکه چې زه له ډېره وخته دمونټې کرسټوسره مینه لرم او له هغه جلا د ژوند تصورهم نشم کولې.

مېکس او وېلنټاین چې دا واوریدل نو هوډ یې وکړو چې دا به د مونټې کرسټوبېړۍ ته ورواستوي. هېډي ته یې ووېل چې دا یو څه وخت هم هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بېړۍ کی پته شي اوکله چې د سمندر منځ ته ورسیدل نو بیا ورته خپل ځان ښکاره کړي. دوي باورلرلو چې دمونټې کرسټو د مینې ترلاسه کولو لپاره به دا انتظار کوي.
ایډمنډ ډانټې د خپلو دښمنانو نه بدل اخستې و او ټول هغه څه چې ده غوښتل ترسره شوي و خو دده په ژوند کی اوس داسی څه نه و پاته چې خوښي يې ورله ورکړی وې.
مېکس د خپلې چنغلی وېلنټاین سره دسمندر په غاړه گرځیدو او دواړود راتلونکي ژوند پلانونه جوړول. یوه وړه کشتۍ دوي ته رانږدې شوه چې تری د مونټې کرسټو پتمن ملگری جوزف راښکته شواو ده ته يې یو لیک ورکړو. په دی کی مونټې کرسټو لیکلي وچې هغه په پاریس کی خپل کوراو نور شیان مېکس اووېلینټاین ته د واده د تحفې په توگه پریښي و. ده له مېکس یو خواست کړی و چې هېډي په پاریس کی ده او دا دی په قبرص کی خپل نیکه کورته ورسوي.
مېکس تر څو چې لیک ولوستوجیکب د لوې بېړۍ لور ته تللې و او هغې لنگراوچت کړی، په ژورو اوبو کی سفرپېل کړی و. مېکس او وېلنټاین یو بل ته وکتل او وموسیدل. لیرې په افق کی هغه سپینه بېړۍ روانه وه چې مونټې کرسټواو هیډي دواړه پکی سپاره و. وېلینټاین ووېل، خداې خبر چې بیا به دوي دواړه ووینو او که نه؟ مېکس د هغې لاس ونیولو او ورته یې ووېل، مونټې کرسټو یوه خبره کوله چې د انسان ټوله پوهه په دوو تورو کی رانغتې ده، انتظار اوهیله.
پاې

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library